

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 9/11
Λουξεμβούργο, 17 Φεβρουαρίου 2011

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-385/07, T-55/08 και T-68/08
FIFA και UEFA κατά Επιτροπής

Ένα κράτος μέλος μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να απαγορεύει την αποκλειστική μετάδοση του συνόλου των αγώνων του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου από συνδρομητικό τηλεοπτικό σταθμό, προκειμένου να παρέχεται στο κοινό του εν λόγω κράτους μέλους η δυνατότητα να παρακολουθεί τις εκδηλώσεις αυτές από τηλεοπτικό σταθμό ελεύθερης προσβάσεως

Όταν οι ως άνω διοργανώσεις έχουν, στο σύνολό τους, μείζονα σημασία για την κοινωνία, αυτός ο περιορισμός της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών και της ελευθερίας εγκαταστάσεως δικαιολογείται από το δικαίωμα στην ενημέρωση και από την ανάγκη να διασφαλίζεται ευρεία πρόσβαση του κοινού στις τηλεοπτικές μεταδόσεις των εκδηλώσεων αυτών

Η σχετική με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων οδηγία¹ επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαγορεύουν την αποκλειστική μετάδοση εκδηλώσεων οι οποίες έχουν, κατά την κρίση των εν λόγω κρατών μελών, μείζονα σημασία για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών, όταν μια τέτοια μετάδοση θα στερούσε σημαντική μερίδα του κοινού από τη δυνατότητα να παρακολουθεί τις εκδηλώσεις αυτές μέσω τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης προσβάσεως.

Η Fédération internationale de football association (FIFA) διοργανώνει την τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου και η Union des associations européennes de football (UEFA) διοργανώνει το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου. Η πώληση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως των διοργανώσεων αυτών αποτελεί σημαντική πηγή των εσόδων τους.

Το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο κατήρτισαν, έκαστο, έναν κατάλογο εκδηλώσεων που θεωρούνται ότι έχουν μείζονα σημασία, αντιστοίχως, για την κοινωνία τους. Οι κατάλογοι αυτοί περιείχαν ιδίως, όσον αφορά το Βέλγιο, όλους τους αγώνες της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, το σύνολο των αγώνων της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου. Οι κατάλογοι αυτοί απεστάλησαν στην Επιτροπή, η οποία αποφάσισε ότι ήσαν συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης.

Ωστόσο, η FIFA και η UEFA έβαλαν κατά των εν λόγω αποφάσεων της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], θέτοντας υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι αγώνες μπορούν να αποτελούν εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για το κοινό των κρατών αυτών.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει ορισμένες ιδιαιτερότητες που συνδέονται με τη διοργάνωση του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου καθώς και τον αντίκτυπό τους στην τηλεοπτική μετάδοση των διοργανώσεων αυτών. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρεται στους κανόνες δικαίου της Ένωσης και των κρατών μελών, οι οποίοι αφορούν τη μετάδοση των εν λόγω αθλητικών εκδηλώσεων. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο εγκύπτει στο ζήτημα αν τα δικαιώματα τηλεοπτικής μεταδόσεως του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου, τα οποία

¹ Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60).

κατέχουν η FIFA και η UEFA, μπορούν να περιορισθούν βάσει επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος.

Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά καταρχήν ότι η μνεία του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου στην αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 97/36 συνεπάγεται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος περιλαμβάνει αγώνες των διοργανώσεων αυτών στον κατάλογο που κατάρτισε, δεν απαιτείται ειδική αιτιολογία, στην κοινοποίηση προς την Επιτροπή, όσον αφορά τον χαρακτηρισμό τους ως εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Ωστόσο, τυχόν συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η καταχώριση του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου, στο σύνολό τους, σε κατάλογο εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία ενός κράτους μέλους είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης, για τον λόγο ότι οι διοργανώσεις αυτές, ως εκ των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τους, θεωρούνται ως ενιαίες εκδηλώσεις, μπορεί να αμφισβητηθεί βάσει ειδικών στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι οι αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» του Παγκοσμίου Κυπέλλου ή/και οι αγώνες «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος» του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου ² δεν έχουν τέτοια σημασία για την κοινωνία του κράτους αυτού.

Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι αγώνες «πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος» και οι αγώνες «εξαιρετικού ενδιαφέροντος» καθώς και, όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, οι αγώνες στους οποίους μετέχει η οικεία εθνική ομάδα έχουν μείζονα σημασία για το κοινό ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους και μπορούν, επομένως, να καταχωρισθούν σε εθνικό κατάλογο που καταγράφει τις εκδηλώσεις που το εν λόγω κοινό πρέπει να μπορεί να παρακολουθήσει μέσω τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης προσβάσεως.

Όσον αφορά τους υπόλοιπους αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι διοργανώσεις αυτές μπορούν να θεωρηθούν ως **ενιαίες εκδηλώσεις** και όχι ως συμπλήμα μεμονωμένων εκδηλώσεων που διακρίνονται σε αγώνες «πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος» και «μικρότερου ενδιαφέροντος» ή σε αγώνες «εξαιρετικού ενδιαφέροντος» και «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος». Έτσι, παραδείγματος χάρη, τα αποτελέσματα των αγώνων «μικρότερου ενδιαφέροντος» και των αγώνων «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος» μπορούν να έχουν επίπτωση επί της συμμετοχής των ομάδων στους αγώνες «πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος» και στους αγώνες «εξαιρετικού ενδιαφέροντος», πράγμα το οποίο μπορεί να προκαλέσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, εκ μέρους του κοινού, για την παρακολούθησή τους.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν μπορεί να καθοριστεί εκ των προτέρων – κατά τον χρόνο κατάρτισης των εθνικών καταλόγων ή τον χρόνο κτήσεως των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως – ποιοι αγώνες θα είναι πράγματι κρίσιμοι για τις επόμενες φάσεις των διοργανώσεων αυτών ή ποιοι αγώνες θα έχουν αντίκτυπο επί της τύχης μιας συγκεκριμένης εθνικής ομάδας. Για τον λόγο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι το γεγονός ότι ορισμένοι αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» ή «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος» μπορούν να ασκήσουν επιρροή επί της συμμετοχής των ομάδων στους αγώνες «πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος» ή στους αγώνες «εξαιρετικού ενδιαφέροντος» δύναται να δικαιολογήσει την απόφαση κράτους μέλους να θεωρεί ότι το σύνολο των αγώνων των διοργανώσεων αυτών έχει μείζονα σημασία για την κοινωνία.

Όσον αφορά τα στατιστικά στοιχεία που επικαλέσθηκαν οι προσφεύγουσες προκειμένου να αποδείξουν ότι οι αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» ή/και οι αγώνες «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος» δεν έχουν μείζονα σημασία για τη βελγική κοινωνία και για την κοινωνία του Ηνωμένου Βασιλείου, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι τα ποσοστά τηλεθέασης που αφορούν αυτές τις κατηγορίες αγώνων των πρόσφατων παγκοσμίων και ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου αποδεικνύουν ότι **οι αγώνες αυτοί προσείλκυσαν σημαντικό**

² Οι αγώνες «πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος» του Παγκοσμίου Κυπέλλου περιλαμβάνουν, ιδίως, τους ημιτελικούς, τον τελικό και τους αγώνες εθνικής ομάδας ή εθνικών ομάδων της οικείας χώρας. Οι αγώνες «εξαιρετικού ενδιαφέροντος» του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου περιλαμβάνουν, ιδίως, τον εναρκτήριο αγώνα και τον τελικό. Οι υπόλοιποι αγώνες των διοργανώσεων αυτών θεωρούνται, αντιστοίχως, ως αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» και ως αγώνες «μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος».

αριθμό τηλεθεατών, εκ των οποίων μια σημαντική μερίδα δεν ενδιαφέρεται συνήθως για το ποδόσφαιρο.

Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ελλείπει εναρμονίσεως, εντός της Ένωσης, σε επίπεδο συγκεκριμένων εκδηλώσεων που μπορούν να χαρακτηρισθούν από τα κράτη μέλη ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Επομένως, πλείονες προσεγγίσεις του ζητήματος της καταχωρίσεως αγώνων του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου σε εθνικό κατάλογο δύνανται να είναι συμβατές με την οδηγία. Επομένως, είναι πιθανό ότι ορισμένα κράτη μέλη εκτιμούν ότι μόνον οι αγώνες «*πρώτης τάξεως ενδιαφέροντος*», οι αγώνες «*εξαιρετικού ενδιαφέροντος*» και, όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, οι αγώνες στους οποίους μετέχει η οικεία εθνική ομάδα ή στους οποίους μετέχουν οι οικείες εθνικές ομάδες έχουν μείζονα σημασία για την κοινωνία τους, ενώ άλλα κράτη μέλη εκτιμούν βασίμως ότι οι αγώνες «*μικρότερου ενδιαφέροντος*» και οι αγώνες «*μη εξαιρετικού ενδιαφέροντος*» πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται στον εθνικό κατάλογο.

Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, καίτοι ο χαρακτηρισμός του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου ως εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία δύναται να επηρεάσει το ύψος του τιμήματος που θα μπορούσαν να λάβουν η FIFA και η UEFA για τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως των διοργανώσεων αυτών, δεν εκμηδενίζει πάντως την εμπορική αξία των δικαιωμάτων αυτών καθόσον δεν υποχρεώνει τους δύο αυτούς οργανισμούς να μεταβιβάσουν τα εν λόγω δικαιώματα με οποιουσδήποτε όρους. Ομοίως, μολονότι ένας τέτοιος χαρακτηρισμός περιορίζει την ελευθερία παροχής υπηρεσιών και την ελευθερία εγκαταστάσεως, ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται εφόσον σκοπεί στην προστασία του δικαιώματος στην ενημέρωση και στη διασφάλιση ευρείας προσβάσεως του κοινού στις τηλεοπτικές μεταδόσεις εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου δεν απονέμει ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα σε ορισμένους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς.

Υπό τις συνθήκες αυτές, **το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι ο χαρακτηρισμός, εκ μέρους μεν του Ηνωμένου Βασιλείου, όλων των αγώνων του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου, εκ μέρους δε του Βελγίου, όλων των αγώνων του Παγκοσμίου Κυπέλλου ως «εκδηλώσεων μείζονος σημασίας» για την κοινωνία αυτών των κρατών μελών συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι προσφυγές της FIFA και της UEFA απορρίπτονται.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106